

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych

(druk nr 692)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedmiotem ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych jest określenie zasad zatrudniania pracowników tymczasowych przez pracodawców będących agencjami pracy tymczasowej oraz zasad kierowania tych pracowników i osób niebędących pracownikami agencji, do pracodawców użytkowników.

Ustawa z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, ma w założeniu Wnioskodawcy uprościć oraz uczynić bardziej elastycznymi zasady nawiązywania stosunków pracy między tą kategorią pracowników a pracodawcami będącymi agencjami pracy tymczasowej oraz pracodawcami użytkownikami.

W art. 1 w pkt 1 noweli zaproponowano uchylenie art. 3 ustawy zmienianej - przepisu stanowiącego, że pracodawcą użytkownikiem nie może być podmiot, który w okresie ostatnich 6 miesięcy poprzedzających przewidywany termin rozpoczęcia wykonywania pracy przez pracownika tymczasowego wypowiedział pracownikom stosunki pracy lub rozwiązał te stosunki na mocy porozumienia stron z przyczyn nie dotyczących pracowników, jeżeli liczba zwolnionych z tych przyczyn pracowników odpowiada liczbie określonej w art. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.

W art. 1 w pkt 2 ustawy zmieniającej dodano do ustawy art. 18a i art. 18b, wprowadzające odmienne od wynikających z Kodeksu pracy zasady wydawania pracownikom tymczasowym świadectw pracy. Agencja pracy tymczasowej byłaby obowiązana wydać pracownikowi tymczasowemu świadectwo pracy po każdym zakończonym stosunku pracy tylko na żądanie pracownika. W pozostałych wypadkach agencja pracy tymczasowej wydawałaby pracownikowi tymczasowemu świadectwo pracy dotyczące łącznego zakońzonego okresu zatrudnienia w agencji, objętego kolejnymi umowami o pracę, nawiązanymi w okresie nie dłuższym niż 12 kolejnych miesięcy.

Ostatnia zmiana dotyczy art. 20 ust. 1 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych. Przepis ten stanowi obecnie, że w okresie obejmującym 36 kolejnych miesięcy łączny okres wykonywania pracy tymczasowej przez pracownika tymczasowego na rzecz jednego pracodawcy użytkownika nie może przekroczyć 12 miesięcy. Sejm wydłużył okres świadczenia pracy przez pracownika na rzecz tego samego pracodawcy użytkownika na podstawie skierowania agencji pracy tymczasowej do 18 miesięcy.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 52. posiedzeniu w dniu 23 października br. pochodziła z przedłożenia Komisji Nadzwyczajnej "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji. W Sejmie projektem zajmowała się Komisja Polityki Społecznej i Rodziny. Ze względu na wątpliwości co do zgodności z prawem wspólnotowym, z projektu usunięto przepisy ograniczające w stosunku do pracowników tymczasowych obowiązki pracodawcy: przeprowadzania wstępnych badań lekarskich oraz szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Kontrowersje wśród części posłów budziły także: uchylenie zakazu korzystania z pracy pracowników tymczasowych przez pracodawców, którzy przeprowadzili zwolnienia grupowe oraz wydłużenie okresu świadczenia pracy na rzecz jednego pracodawcy użytkownika.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec
Główny legislator